

[Ministeren for skatter og afgifter]

I punkt 2 foreslås det, at der indføres en oplysningspligt for visse naturalydelse, som tilflyder en ansat i ansættelsesforholdet. Ud over oplysningspligten om fri bolig, fri telefon uden for arbejdsstedet og fri bil, som altså også indgår i regeringens forslag, foreslås en oplysningspligt om hel eller delvis fri kost og om vederlag i form af varer samt om godtgørelse efter regning for rejserrepræsentationsudgifter.

Vedrørende den del af forslaget vil jeg først gøre opmærksom på, at der efter de gældende regler er pligt til uopfordret at give skattemyndighederne oplysning om fri kost – i hvert fald i alle de tilfælde, hvor ligningsrådet fastsætter de skattemæssige satser for det, der traditionelt indgår i lønnen. Der er også oplysningspligt om godtgørelse efter regning for rejserrepræsentationsudgifter; oplysningerne gives i oplysningssedlen i dertil indrettede felter.

Forskellen mellem regeringens forslag og det foreliggende forslag vedrører herefter alene spørgsmålet om oplysningspligt for varer, der leveres som honorar for arbejdsindsats. Der foreslås oplysningspligt herom med angivelse af art og omfang.

Det er et af de punkter, hvor man nok må have lidt tøven med hensyn til, hvorvidt man synes, at socialdemokratiet og den tidligere skatteminister her virkelig har fundet de vises sten. Det er jo enhver bekendt, der kender lidt til skattesystemet, at vi har mange sager, der drejer sig om, at en ansat har fået en gavekurv – jeg tror, det var 136 kr. for tre år siden, en sag, der gik gennem hele skattesystemet – og det er vel et spørgsmål, om det er flatterende for vort skattesystem, at vi nu skal gå til posekiggeri af en størrelsesorden, som ethvert rimeligt menneske må føle det er unaturligt at man griber ind i. Vi kan alle være enige om, at alle ydelser af penge eller penges værdi – for det er statskattelovens regler – er skattepligtige, men at formulere en oplysningspligt og navnlig dens praktisering rundt i landet vil kunne virke så krænkende, så ubehageligt, vil skabe så megen animositet mod skattesystemet og de politikere, der vil vedtage noget sådant, og vil medføre så meget besvær for både de arbejdsgivere, der er tale om, de ansatte og skattemøderne rundt omkring, at jeg må fraråde dette forslag. Jeg mener, det ikke vil være gavnligt

for skattesystemet og dermed heller ikke for regeringen, der skal administrere det.

Tastesen (S):

Det drejer sig om tre gode forslag om skattekontrolloven, der alle går i samme retning, nemlig at ligningsmyndighederne skal have en bedre mulighed for at finde frem til en effektiv ligning. Vi har regeringens forslag, socialdemokratiets forslag og SFs forslag. Til det første hovedområde, oplysninger om naturalydelse, har socialdemokratiet og regeringen fremsat hver sit forslag, og baggrunden kan jo siges at være, at vi er i den situation, at vi har et forholdsvis højt skattetryk, og det er vi nogle der mener nu engang er rigtigt, fordi det er forudsætningen for at have et rimelig godt samfund at leve i.

Omvendt ved vi også, at det forhold, at vi har et forholdsvis højt skattetryk, bevirker, at begrebet naturaløkonomi breder sig for stærkt, og den oplysningspligt, som indeholdes i disse forslag, vil forhåbentlig kunne have den virkning, at der kommer visse begrænsninger ind, fordi arbejdsgiverne får en klar oplysningspligt.

Vi mener, at den socialdemokratiske formulering er bedre end regeringsforslagsformuleringen; hvor regeringsforslaget jo udelukkende taler om bolig, bil, telefon, er det rigtigt, som skatteministeren netop har oplyst, at vort forslag er videregående. Vi mener, at når der er en pligt til at opgive disse ting på selvangivelsen, må det også være rimeligt, at det lovgivningsmæssige grundlag for oplysningspligten er til stede, og vi mener ikke, der bliver tale om, at man på nogen måde kan sige, at der er posekiggeri på den måde, som skatteministeren omtalte det.

Men vi er naturligvis parate til at vurdere udformningen af paragrafferne undervejs under udvalgsarbejdet og håber på, at vi finder frem til en form, som kan samle så bred tilslutning som muligt.

Jeg skal bare nævne én ting – også en form for naturalydelse –: fri bolig kan f.eks. også omfatte lys og varme, som ikke er nævnt nogen steder.

Men i det omfang der er dækning ved bestående love, f.eks. i forbindelse med loven om særlig indkomstskat, opgivelse af jubilæumsgaver og fratrædelsesgaver, må vi da lade os overbevise, hvis det viser sig, at det er det.